AKŞAM ERKEN İNER MAHPUSHANEYE

Akşam erken iner mahpushaneye.
Ejderha olsan kar etmez.
Ne kavgada ustalığın,
Ne de çatal yürek civan oluşun.
Kar etmez, inceden içine dolan,
Alıp götüren hasrete.

Akşam erken iner mahpushaneye.
İner,yedi kol demiri,
Yedi kapıya.
Birden, ağlamaklı olur bahçe.
Karşıda, duvar dibinde,
Üç dal gece sefasi,
Üç kök hercai menekşe...

Aynı korkunç sevdadadır
Gökte bulut, dalda kaysı.
Başlar koymağa hapislik.
Karanlık can sıkıntısı...
<<Kurdun Gelini>>ni söyler maltada biri,
Bense volta'dayım ranza dibinde
Ve hep olmayacak şeyler kurarım,
Gülünç, acemi,çocuksu...

Vurulsam kaybolsam derim,
Çırılçıplak, bir kavgada,
Erkekçe olsun isterim,
Dostluk da ,düşmanlık da.
Hiçbiri olmaz halbuki,
Geçer süngüler namluya.
Başlar gece devriyesi jandarmaların...

Hırsla çakarım kibriti,
İlk nefeste yarılanır cigaram,
Bir duman alırım, dolu,
Bir duman, kendimi öldüresiye,

Biliyorum, <<sen de mi?>> diyeceksin,
Ama akşam erken iniyor mahpushaneye.
Ve dışarda delikanlı bir bahar,
Seviyorum seni,
Çıldırasıya...

AHMED ARİF
(HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM)